

Interview met Femma Zeegers, begeleider van schoolmissers

Leerkracht op de fiets

Femma Zeegers begeleidt als 'Leerkracht op de fiets' schoolmissers in de Kop. Eén tot twee keer per week bezoekt ze hen om samen schoolwerk te doen, een spelletje te spelen of gewoon even te kletsen, net wat op dat moment het beste past. Het belangrijkste is dat de kinderen zo toch verbonden blijven met het onderwijs.

Femma Zeegers in haar Fiat 500

'Leerkracht op de fiets' is een initiatief van het samenwerkingsverband om leerlingen die niet naar school gaan te ondersteunen. Toch zal je bij Zeegers geen fiets voor de deur zien staan. In plaats daarvan rijdt ze rond in haar witte Fiat 500 met een rood dak. En dat is niet zonder reden: op sommige dagen legt ze wel 150 kilometer af. Op de fiets zou dat een behoorlijke uitdaging zijn.

Maatwerk

Hoe ziet een dag van een fietsleerkracht eruit? Gisteren, een gewone woensdag, begon Zeegers in Den Helder. Daar begeleidt ze twee jongens van tien en veertien jaar, die een zorgplek hebben bij Topfit. Ze werkt apart met elke jongen en start meestal met een spelletje en praten over de week. Daarna kijkt ze of ze de stap kan maken naar schoolwerk. Soms lukt dat, soms niet. "Het komt voor dat een kind meteen wegloopt zodra ik een boek op tafel leg," vertelt ze. "Veel van deze kinderen hebben al lang geen onderwijs gehad en hebben soms negatieve ervaringen met school. Ik kijk daarom steeds wat er wél kan. Dat is maatwerk."

Bijzondere momenten

Stop twee is de zorgboerderij in Wieringerwerf. Dat is een half uur rijden vanaf Den Helder. Daar heeft Zeegers al vaak bijzondere momenten meegemaakt. Bijvoorbeeld als het kind dat ze begeleidt net de dieren aan het voeren is. Eén van haar leerlingen hielp zelfs bij de geboorte van een kalfje. "Dan schuif je het schoolwerk even opzij en deel je zo'n mooi moment samen. Dat schept een band." Ver-

trouwen opbouwen en verbinding maken, daar draait het allemaal om. "Je merkt dat de meeste kinderen die ik begeleid beschadigd zijn en een rugzak hebben. Ze zijn niet zomaar uitgevallen. Ik werk nu met zeven kinderen en elk kind heeft een ander verhaal. Daardoor is ook de begeleiding steeds anders."

Beschermde werkplek

In Schagen, haar derde afspraak van de dag, komt de leerling niet opdagen. Dat geeft Zeegers even een adempauze voordat ze doorrijdt naar een zorggroep in Heerhugowaard. Die plaats valt eigenlijk niet onder het gebied van het samenwerkingsverband, maar de woonplaats van de leerling wel. De dertienjarige jongen die ze daar begeleidt, heeft al vijf jaar geen onderwijs gehad en wil ook niets van schoolse taken weten. De vraag die hier ligt is: in hoeverre kan hij nog terugkeren naar school? "Makkelijk zal het niet zijn", denkt Zeegers. "Hij zou het liefst aan de slag gaan bij een autosloperij of in een garage. Ik ben nu aan het uitzoeken of er misschien beschermde werkplekken zijn voor zijn leeftijd. Praktijkonderwijs is een an-

dere optie, maar ook daar zit een stukje theorie bij - en dat is voor hem echt lastig."

Terug naar school

Niet elk kind zal teruggaan naar school, maar bij de meesten is dat wel het doel. En soms lukt het. Zoals de leerling die was uitgevallen en na een half jaar toch weer naar school kon gaan. Toevallig op dezelfde sbo-school waar Zeegers zelf twee dagen per week werkt. Ze kon het meisje dus ook daar ondersteunen bij haar eerste uren terug op school. Vaak begint dat met een paar uurtjes per dag. Inmiddels draait de leerling alweer vier dagen volledig mee. Een mooi resultaat.

Geschied

Meestal is Zeegers een uur bij een kind. Langer werkt vaak niet, al blijft het maatwerk. Sommige kinderen ziet ze al twee jaar, anderen nog maar kort. Alle leerlingen die ze begeleidt en die dus niet naar school gaan, zijn door hun school aangemeld bij het CTO en kunnen zo in aanmerking komen voor haar ondersteuning. Al zijn er soms kinderen voor wie een andere vorm van ondersteuning beter is, bijvoorbeeld vanwege psychische problemen. Zeegers bespreekt elke leerling met het samenwerkingsverband om te kijken hoe het gaat en wat de volgende stap kan zijn.

Ouders

Contact met de ouders heeft Zeegers meestal niet - dat loopt via het samenwerkingsverband. En hoewel het woord thuiszitter anders doet vermoeden, zitten er maar weinig kinderen echt thuis. Vaak hebben ze een plek op een zorgboerderij of in een andere zorginstelling. Daardoor komt Zeegers bijna nooit bij de kinderen thuis. Maar volgen de week is dat voor het eerst wel zo. "Je moet in dat soort situaties wel goed afwegen of je daar echt les kunt geven. Je komt toch in een stukje privé van de leerling en van het gezin. We gaan zien hoe dat uitpakt."

'Vertrouwen opbouwen en verbinding maken, daar draait het allemaal om'

'Het komt voor dat een kind meteen wegloopt zodra ik een boek op tafel leg'

